

Lausshed fra Ministeren om, hvorledes der i Ministeriet forholdes med høiere Rentebevillingers Meddelelse, om man bevilger enhver som helst indkommen Ansøgning derom, uden at have det Allermindste til Oplysning om Panters Besskaffenhed, om man bevilger Ansøgnings, der indgives fra Autoriteter, der have offentlige, eller i Classe med offentlige Midler staaende Capitaler under deres Bestyrelse — disse Omstændigheder, troer jeg, opfordre til, at Thinget tager dette Spørgsmaal noget nærmere under Overveielse, jeg mener det Spørgsmaal, om vi nu skulle holde paa, hvad der staaer i Loven af 6te April 1855, at 4 pCt. er den lovbestemte ordinaire Rente, og at høiere Procenter kun maae gives undtagelsesvis. — Der blev forleden, da Ministeren udtalte sig, ikke Leilighed til at gaae ind paa dette Spørgsmaal, fordi der fandt en efter min Mening noget ubetimelig Afslutning Sted; man vilde maaftæ ellers kunne være kommen længere frem i Sagen allerede dengang. Det Forslag, som jeg tillader mig at indbringe, foranlediget ved Lovens Bestemmelse og den Naade, hvorpaa den er anvendt af Ministeriet, gaaer ud paa, at § 2 i Loven af 6te April 1855 skal anvendes saaledes, at der herefter kun kan udstedes Bevilling til høiere Rente end 4 pCt., hvor det Laan, for hvilket der skal svares høiere Rente end 4 pCt. aarlig, gives imod ringere Sikkerhed, end der efter Lovgivningen kræves for Umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler. Det er ikke noget splinternyt Forslag; det var i det Væsentlige stillet som et Indhold af Loven af 6te April 1855, da den var her under Behandling. Det blev i det Væsentlige dengang stillet endogaa af Udvalgets Majoritet. Det er meget muligt, at der kan fremsættes en anden Regel for Bevillingsmyndigheden i dette Tilfælde, som kan være rettere, og det er meget muligt, at det Forslag, som jeg har fremsat, kan trænge til Tilføjninger; men jeg troer, at det udtrykker en saa almindelig Sætning, at den vil kunne finde sin Anvendelse ved Bevillingers Meddelelse, uden at være til Besvær enten for Ansøgerne eller for Ministeren. De meest attraaede Laan ere de, man faaer hos Overformynderierne

eller de offentlige Stiftelsers Bestyrelse; der maa man godtgjøre Pantets Værdi for den offentlige Autoritet. Naar man nu vil have Regeringens Samtykke til at behæfte sit Pant paa en anden Naade end den almindelige, Loven tillægger, saa synes det mig at være den naturligeste Veie, at man gaaer hen og skaffer de samme Oplysninger, som naar man vil laane Penge af Regeringen eller dens Autoriteter. Det forekommer mig, at det er den sikreste Naade af alle dem, man har, til at faae Pantets virkelige Værdi at vide. Jeg skal hermed anbefale Forslaget til at komme under Behandling i Thinget.

Formanden: Forslaget vil nu blive trykt omdeelt.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til: Tredie Behandling af Forslag til Lov for Færøerne, angaaende Journalføringen ombord i færøeste Skibe. (2den Behandling findes i Tidenden Spalte 1082—83). Ingen Endringsforslag vare stillede; Lovforslaget i sin Heelhed sattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, blev Lovforslaget, efterat være oplæst, sat under Afstemning og vedtoges med 73 St. mod 2.

Loven bliver nu at tilstille Conseilspræsidenten.

Man gif derpaa efter Dagsordenen til første Behandling af Forslag til Lov indeholdende forskellige Bestemmelser angaaende Fallit og andre Boerm. m. (Lovforslaget findes i Anhang A Sp. 641 ff.)

Formanden: Forinden Forhandlingen begynder, skal jeg bemærke, at det er tvivlsomt, hvorvidt nogen af Ministrene kan komme tilstede i dette Møde; men at Justitsministeren har meddeelt mig, at der fra hans Side Intet er til Hinder for, at Sagen foretages til første Behandling, uden at han er tilstede. — Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet.